



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Povrv-510/2021-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Hilje, u pravnoj stvari tužitelja STUDIO GRAFIČKIH IDEJA d.o.o., Zagreb, Špansko 62, OIB: 28532687017, kojeg zastupa punomoćnik Dominik Musulin, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Musulin i suradnici d.o.o., Zagreb, Palmotićeve 37/I, protiv tuženika GEOLOGIKA REGULUS j.d.o.o., Zagreb, Ul. Luke Ilića Oriovčanina 3, OIB: 10668738020, kojeg zastupa punomoćnik Branko Kosta, odvjetnik u Zagrebu, Domobranska 27, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 8. srpnja 2024. u prisutnosti punomoćnika tužitelja te zastupnice po zakonu tuženika i punomoćnika tuženika, s danom objave 25. srpnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I/ Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-645/2020 od 15. siječnja 2021. koje je donio javni bilježnik Mladen Matoš iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku GEOLOGIKA REGULUS j.d.o.o., Zagreb, Ul. Luke Ilića Oriovčanina 3, OIB: 10668738020 isplatiti tužitelju STUDIO GRAFIČKIH IDEJA d.o.o., Zagreb, Špansko 62, OIB: 28532687017 iznos od 746,56 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. studenog 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena; od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 31. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 (osam) dana.

II/ Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-645/2020 od 15. siječnja 2021. koje je donio javni bilježnik Mladen Matoš iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku GEOLOGIKA REGULUS j.d.o.o., Zagreb, Ul. Luke Ilića Oriovčanina 3, OIB: 10668738020 isplatiti tužitelju STUDIO GRAFIČKIH IDEJA d.o.o., Zagreb, Špansko 62, OIB: 28532687017 iznos od 381,58 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. studenog 2020. do isplate te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I/ Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave posl. br. Ovr-645/2020 od 15. siječnja 2021. koje je donio javni bilježnik Mladen Matoš iz Zagreba u dijelu kojim je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 46,55 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 15. siječnja 2021. do isplate.

II/ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove postupka iznosu od 662,38 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. srpnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III/ Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u preostalom zatraženom iznosu, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio 21. prosinca 2020. javnom bilježniku Mladenu Matošu iz Zagreba prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave na osnovu kojeg je javni bilježnik 15. siječnja 2021. donio rješenje o ovrsi pod brojem Ovr-645/2020 kojim je naloženo tuženiku da namiri tražbinu tužitelja u iznosu od 8.500,00 kn (1.128,14 EUR) sa zateznim kamatama tekućim od 13. studenog 2020. do isplate po stopi određenoj čl. 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ("Narodne novine" broj 108/12., 144/12., 81/13., 112/13., 71/15., 78/15., 114/22. – dalje: ZFPPN), odnosno po referentnoj stopi Hrvatske narodne banke uvećanoj za osam postotnih poena, kao i da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 350,75 kn (46,55 EUR) sa zateznih kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate po kamatnoj stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. – dalje: ZOO) koja se primjenjuje na ostale odnose.

2. Nakon što je tuženik podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi kojim je u cijelosti osporio potraživanje tužitelja, ovaj je sud rješenjem pod brojem Povrv-510/2021 od 16. travnja 2021. navedeno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te je u tom dijelu ukinuo provedene radnje, a postupak je, u dijelu u kojem je naloženo plaćanje, nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. Tužitelj u prijedlogu za ovrhu, koji se sada smatra tužbom, navodi da prema tuženiku ima dospjelo, a nepodmireno potraživanje u iznosu od 8.500,00 kn koje se temelji na računu broj 002/2/1 od 2. studenog 2020.

4. Tuženik u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, u cijelosti osporava potraživanje tužitelja. Navodi kako nije sporna činjenica da su stranke surađivale prilikom realizacije projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac", međutim ističe da je u potpunosti neosnovano potraživanje tužitelja s osnove "dizajna, sloga, pripreme za tisak, izvješća, personalizirani tisak i uvez te digitalnu verziju, uključujući obradu fotomaterijala". Oспорava da bi od tužitelja naručio uslugu vezanu uz sastav izvješća za obavljene aktivnosti navodeći da se tužitelj sam ponudio da će sastaviti predmetna izvješća jer je ionako, u istom formatu, sastavljao izvješća za svoje aktivnosti. Stoga nikad nije bilo govora oko cijene obavljenih usluga. Navodi da za sastav navedenih izvješća nije bio potreban bilo kakav poseban dizajn i slog niti obrada fotomaterijala i slikovnih priloga, već je iste bilo moguće sastaviti u obliku najosnovnijeg tekstualnog dokumenta koji će popisati aktivnosti koje su obavljene, a koje je pripremio sam tuženik. Dodaje da je predmetna izvješća trebalo predati putem sustava eFondovi, odnosno u digitalnom obliku, pa stoga niti nije bilo potrebe za pripremu za tisak, kao niti za personalizirani tisak i uvez. Zaključno navodi da je tuženik za obavljene aktivnosti ukupno naplatio 70.000,00 kn, dok tužitelj putem ovrhe pod brojem Ovr-644/2020 i Ovr-324/2020 potražuje ukupno 70.562,50 kn vezano za navodne usluge u obavljanju te dvije aktivnosti.

5. U nastavku postupka tužitelj je obrazložio osnov i visinu svog potraživanja navodeći u bitnom da je tuženik tražio izradu izvješća od tužitelja i to upravo po cijeni od 8.500,00 kn te je čak tužitelju dostavio određene sadržaje za izradu istih. Ističe da tuženik nije imao nikakav prigovor na odrađeno, niti je reklamirao izdani račun. Dodaje da nije bilo prigovora niti od strane Grada Benkovca kojem su upućena izvješća, već ih je pozitivno ocijenio i na osnovu istih tuženiku izvršio plaćanje. Tužitelj pojašnjava da je izrada izvješća tuženiku bila potrebna kako bi mogao završiti projekte i realizirati naplatu sukladno ugovorima, odnosno radi izvršenja projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac", za što je tuženik dobio naknadu. Navodi kako je, suprotno tvrdnjama tuženika, za izradu izvješća vrlo bitan slog, pogotovo slikovni materijal, koji je dijelom autorsko vlasništvo tužitelja. Slikovni i ilustrativni dio je neophodan element dokazivanja odrađenog koji niti u kojem dijelu tekstualno nije moguće prikazati da bi zadovoljilo traženu formu (dokaznica). S tim u vezi tužitelj navodi da je njegova bivša djelatnica Alenka Dmitrović u sklopu svog radog vremena glavninu izvješća grafički oblikovala, prelomila i složila, kao i obradila foto materijale, dok je vanjska suradnica Ana Crnković sudjelovala u završnoj fazi izrade istih. Zaključno, navodi da je tuženik od tužitelja zatražio izradu predmetnih izvješća i da su ona izrađena od strane tužitelja i njegovih zaposlenika, odnosno vanjskih suradnika, a tuženik za obavljeni posao tužitelju nije platio naknadu.

6. Tuženik je u daljnjem tijeku postupka naveo da nije koristio pravo na odbitak pretporeza po spornom računu i za navedeno je dostavio dokaz (list 147.-177. spisa).

7. Sud je tijekom postupka izvršio uvid i pročitao isprave koje su stranke dostavile u spis te je saslušao zastupnika po zakonu tužitelja Dubravka Crnkovića (list 187.-189. spisa), zastupnicu po zakonu tuženika Nikolinu Bošnjak (list 189.-190. spisa) i svjedokinje Anu Crnković (list 209.-210. spisa) i Alenku Dmitrović (list 210.-211. spisa). Ujedno je provedeno vještačenje po vještaku za grafičku tehnologiju, dizajn, rukopise i dokumente prof. dr. sc. Jani Žiljak Gršić (list 226.-243. i 250.-251. spisa).

8. Cijeneći provedene dokaze svaki zasebno te dovodeći sve provedene dokaze u međusobnu vezu u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka USRH, 84/08, 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka USRH i 70/19., 80/22., 114/22. – dalje: ZPP), odnosno na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj je sud došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Naime, predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 1.128,14 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 13. studenog 2020. do isplate po kamatnoj stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkog ugovora (list 251. spisa).

8. Navedeno potraživanje tužitelj temelji na računu broj 002/2/1 od 2. studenog 2011. (list 8. spisa) koji je izdan tuženiku na iznos od 8.500,00 kn (1.128,14 EUR).

8.1. Iz specifikacije predmetnog računa proizlazi da se isti odnosi na: dizaj, slog, pripremu za tisak izvješća, kao i personalizirani tisak i uvez te digitalnu verziju, uključujući obradu fotomaterijala (fotografija te autorska prava na fotomaterijale nisu uključeni) i slikovnih priloga, i to za potrebe projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac", a vezano za Nabavu 3 (vezana za zaštitu okoliša, Dan planeta Zemlje, Zelenu čistku te Nabavu 5 (vezanu za web stranicu). Dospijeće plaćanja računa je 10 dana.

9. Između stranaka nije sporno da su surađivale na projektu "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac", međutim sporno je postojanje osnove za izdavanje prethodno citiranog računa na kojem tužitelj temelji utuženu tražbinu, kao i visina tužbenog zahtjeva s obzirom na tuženikove tvrdnje da od tužitelja nije naručio nikakvu uslugu vezanu uz sastav izvješća za obavljene aktivnosti. Nije sporno da je tužitelj sastavio predmetna izvješća koja je dostavio uz podnesak od 11. svibnja 2021. (list 51.-127. spisa).

10. Iz spisa proizlazi da je tužitelj račun citiran pod točkom 8. obrazloženja ove presude tuženiku poslao 2. studenog 2020. (list 9. spisa), dok spisu ne prileži dokaz o tome kad je predmetni račun tuženiku dostavljen. Nedvojbeno je, međutim, da je tuženik ovaj račun zaprimio jer je to potvrdila zastupnica po zakonu tuženika u svom iskazu (list 189. spisa). Tužitelj navedeni račun ima evidentiran u svojim poslovnim knjigama na kartici kupca Geologika Regulus d.o.o. kao nepodmiren (list 10. spisa), dok tuženik isti nije evidentirao u knjizi ulaznih računa (list 147.-177. spisa).

11. Prema sadržaju Ugovora broj 43-06/2019 od 18. lipnja 2019. (list 20.-22. spisa) i Aneksa br. 2. tog Ugovora od 23. travnja 2020. (list 23. spisa) proizlazi da je tuženik kao izvršitelj bio u ugovornom odnosu sa Gradom Benkovcem kao naručiteljem u odnosu na uslugu pripreme i provedbe "Informativno izobrazne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom: Obilježavanje datuma vezanih za zaštitu okoliša, Dan planeta Zemlje, Zelena čistka" u sklopu projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac" i da je za izvršene usluge tim ugovorom ugovorena naknada u iznosu od 40.000,00 kn.

12. Nadalje, prema sadržaju Ugovora broj 45-06/2019 od 18. lipnja 2019. (list 29.-31. spisa) proizlazi da je tuženik kao izvršitelj bio u ugovornom odnosu sa Gradom Benkovcem kao naručiteljem u odnosu na uslugu pripreme i provedbe "Informativno izobrazne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom: Uspostavljanje mrežne stranice o gospodarenju otpadom za područje JLS" u sklopu projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac" i da je za izvršene usluge tim ugovorom ugovorena naknada u iznosu od 30.000,00 kn.

13. Među strankama nije sporno da je tuženik za izvršene usluge po ugovorima sklopljenim sa Gradom Benkovcem naplatio ugovorene naknade u ukupnom iznosu od 70.000,00 kn. Navedeno tuženik izrijekom potvrđuje u odgovoru na tužbu (list 17. spisa).

14. S obzirom da je u odnosu na sporni račun među strankama sporna činjenica postojanja poslovnog odnosa uopće, odnosno narudžbe tuženika upućene tužitelju za obavljanje fakturiranih usluga, sud je na te okolnosti saslušao zastupnike po zakonu stranaka koji su, prema tvrdnjama tužitelja, navedene poslove ugovorili, i svjedoke koji su, prema navodima tužitelja, kao njegovi zaposlenici odnosno vanjski suradnici radili na izvršenju predmetnih usluga.

15. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Dubravka Crnkovića proizlazi da je tuženik bio nositelj dva projekta za Grad Benkovac koji su trajali od 2019. do 2020., a u kojima je tužitelj sudjelovao kao partner tuženika na način da je pratio sve aktivnosti, arhivirao i uređivao te fotografirao na terenu odnosno na način da je aktivno sudjelovao jer tuženik nije imao potrebna znanja kako bi odradio dio poslova za koje je bio angažiran od strane Grada Benkovca. Nakon završetka ovih projekata, trebalo je napraviti izvješća kao dokaz da su svi poslovi obavljeni te je direktorica tuženika za navedeno angažirala tužitelja na način da su usmeno postigli dogovor i dogovorili cijenu od 6.800,00 kn uvećanu za PDV za izradu dva izvješća. Naveo je da je tužitelj, na temelju sadržaja koji mu je direktorica tuženika poslala u pisanoj formi i na temelju materijala iz svoje arhive i foto dokazima uredio i organizirao izvješća i oblikovao ih u traženu formu. Naveo je da su, osim njega, u izradi izvješća sudjelovale zaposlenice tužitelja Alenka Dmitrović, inače prijateljica direktorice tuženika, i Ana Crnković. Nakon što su izvješća završena, poslana su Denisu Vidakoviću iz Grada Benkovca koji je bio kontakt osoba i koji je ista ocijenio kao zadovoljavajuća te zatražio da ih se dostavi u tiskanom obliku, a direktorica tuženika je rekla da to što prije naprave kako bi tuženik mogao dobiti sredstva iz ovih projekata. Naveo je da je dogovor bio da se tužitelju plati nakon što se tuženik naplati od Grada Benkovca, međutim tuženik, iako se naplatio od Grada Benkovca, tužitelju nije platio naknadu po spornom računu koji mu je dostavljen i putem e-maila.

16. Zastupnica po zakonu tuženika Nikolina Bošnjak je navela da se ovdje radi o jednom projektu i pet ugovora unutar raznih aktivnosti koje su ugovori obuhvaćali. Navela je da je tuženik, odnosno osobno ona, za tužitelja obavio ogroman posao da bi tužitelj uopće mogao dobiti ugovor za određene teme održivog gospodarenja otpadom pa joj je direktor tužitelja rekao da će tužitelj za tuženika napraviti završna izvješća i nikad nije bilo govora o plaćanju bilo kakve naknade za taj angažman. Bilo joj je prezentirano da će Alenka Dmitrović odraditi izvješća, dok je kasnije saznala da za to nije potreban nikakav format jer se radi o eFondovima, a nije joj poznato što su direktor tužitelja i gospodin Vidaković, koji je bio voditelj projekta, međusobno dogovorili. Iskazala je da njoj nikad nisu poslana izvješća, da je u ista dobila uvid od Grada Benkovca kad su započeli sudski postupci vezani za taj projekt i ugovore, a u odnosu na račun koji je predmet spora je iskazala da ga nije primila putem e-maila, nego putem pošte te isti nije vratila tužitelju nego ga je osporila po primitku rješenja o ovrši. Navela je da je putem e-maila komunicirala sa tužiteljem u vezi spornog računa na način da ga je pitala o čemu je riječ i od kud ti računi s obzirom da nije bilo govora o bilo kakvom plaćanju upravo iz razloga što je ona ogroman posao odradila za tužitelja te je bilo dogovoreno da on dio obavi za tuženika. U odnosu na taj ogroman posao koji je tuženik obavio za tužitelja tuženik sudskim putem potražuje plaćanje naknade, dok za usluge koje je tužitelj obavio po spornom računu smatra da nema osnove za plaćanje jer nije bilo riječi o tome da će se to naplatiti. Potvrdila je da je Alenki Dmitrović slala tekst koji je trebala za ta izvješća. Zna da je ona radila na izvješćima, međutim ne zna opseg svih aktivnosti.

17. Saslušana u svojstvu svjedoka, Ana Crnković je navela da je kao vanjski suradnik surađivala sa strankama na predmetnom projektu na osnovu usmenog ugovora koji je sklopila sa tužiteljem u prisutnosti zastupnice po zakonu tuženika krajem rujna ili početkom listopada 2019., pri čemu je dogovor bio da svjedokinja prati tuženika na projektu Obilježavanje Dana planete Zemlje i Zelena čistka i zaštita okoliša, a za što je ista bila angažirana od 2019. do kraja 2020. Osim svjedokinje, koja je radila fotografije, u projektu su sudjelovali i Alenka Dmitrović, FONS FAUST d.o.o. i Laser 3D dizajn j.d.o.o., a projekt je bio financiran sredstvima iz EU fondova pa je sve moralo biti dokumentirano da bi se tuženik mogao naplatiti. Svjedokinja je iskazala da je sama napravila fotografije, obradila ih, kadrirala, probrala, odnosno za svaku stavku ugovora odabrala pripadajuću fotografiju kao dokaz da je određeni posao obavljen, sve je to složila po mapama i poslala Alenki Dmitrović za svaku fazu, koja je to složila u izvještaj. Kad je Alenka Dmitrović otišla (prestala raditi kod tužitelja), svjedokinja je sve to skupila u e-dokument odnosno prelomila i njoj je za njezin rad od strane tužitelja plaćena naknada. Dodala je da joj je zastupnica po zakonu tuženika dala upute za svaku fotografiju koju je trebalo snimiti. Koliko je svjedokinji poznato, u izvješćima su korištene samo njezine fotografije.

18. Svjedokinja Alenka Dmitrović je iskazala da je na ovom projektu sudjelovala od 2019. pa za sve vrijeme dok je bila zaposlena kod tužitelja odnosno do 15. rujna 2020., konkretno je radila na dizajnu svih materijala za tisak, web i ostalo (dizajn plakata, reklamnih materijala, kartica, roll up-ova, web dizajn, dizajn pozivnica i plakata). Radila je dizajn završnih izvješća, kao i slog i pripremu za tisak izvješća. Foto materijali su se radili za web i onda su se koristili i u izvješćima, a svjedokinja je radila obradu tih fotografija. Također je obrađivala screen shotove fotografija u izvješćima. Navela je da ne zna kakav je bio dogovor stranaka, potvrdila je da postoji web stranica

i da je ona za nju radila vizual te na nju stavljala materijale, a dio tog materijala su i prethodno spomenute fotografije. Te su fotografije korištene za izvješća, međutim ne sjeća se jesu li dodatno obrađivane za tu svrhu, a radi se o fotografijama koje su sačinili direktor tužitelja i Ana Crnković. Dodala je, nakon što joj je predloženo izvješće sa lista 51.-127. spisa, da joj je poznato oko 50% tog izvješća pa je moguće da je sastavila polovicu izvješća, dok je u odnosu na tekstualni dio navela da ga je sastavila direktorica tuženika koja je tekstove slala putem e-maila. Zaključno je navela da je nakon svakog projekta skupljene materijale stavljala u nacrt izvješća, a kad su se objedinili svi materijali, sačinjeno je konačno izvješće za svaki pojedinačni projekt.

19. Sud je iskazima saslušanih svjedoka u cijelosti poklonio vjeru ocijenivši da su isti iskreni, dosljedni i životno logični, a ujedno su u suglasju sa materijalnim dokazima u spisu. Iz iskaza saslušanih stranaka i svjedoka sud je nedvojbeno zaključio da je među strankama postojao dogovor u vezi izrade predmetnih izvješća od strane tužitelja. Navedeno je potvrdila i sama zastupnica po zakonu tuženika u svom iskazu. Nadalje, sud nedvojbeno zaključuje da je tužitelj obavio za tuženika dogovoreni posao.

20. Zastupnici po zakonu stranaka su oprečno iskazivali o tome je li za izradu ovih izvješća među strankama ugovoreno plaćanje naknade pa je tako zastupnik po zakonu tužitelja naveo da je ugovorena naknada u visini od 6.800,00 kn + PDV, dok je zastupnica po zakonu tuženika izrijekom osporila da bi bilo ugovoreno plaćanje naknade navodeći da među strankama nikad nije bilo govora o bilo kakvom plaćanju. Sud nije poklonio vjeru iskazu zastupnice po zakonu tuženika u tom dijelu budući da je navedeno neuvjerljivo, neživotno i nelogično. Naime, neuvjerljiva je tvrdnja da je tuženik odradio ogroman posao za tužitelja i da je stoga tužitelj za njega odradio izradu izvješća bez naknade, dok tuženik istovremeno od tužitelja (i to sudskim putem) potražuje plaćanje naknade za taj ogroman posao koji je za njega obavio. Tim više što zastupnica po zakonu tuženika samo navodi da o plaćanju naknade nikad nije bilo govora, međutim ne tvrdi da su stranke izrijekom dogovorile da se izrada izvješća izvrši bez plaćanja naknade. Iz takve konstrukcije sud ne može izvesti zaključak o tome da se tužitelj obvezao tuženiku izvršiti predmetne usluge besplatno. Pored navedenog, tuženik nije dostavio kao dokaz e-mail kojim je zastupnica po zakonu tuženika (kako to ona tvrdi u svom iskazu) iskazala čuđenje zaprimljenom računom i pitala zastupnika po zakonu tužitelja o čemu je riječ. Činjenica da tuženik zaprimljeni račun nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama, pa tako niti koristio pravo na odbitak pretporeza po tom računu, iako navedeni račun nije osporio i vratio izdavatelju, nije odlučna za utvrđenje postojanja obveze plaćanja naknade za posao koji je tužitelj nesporno obavio za tuženika. U odnosu na navode tuženika da nije bilo potrebno pripremiti za tisak i tiskati navedena izvješća, ukazuje se da je iz e-maila Denisa Vidakovića od 17. rujna 2020. (list 139. spisa), a koji je kao kontakt osoba naznačen na ugovorima koje je tuženik sklopio sa Gradom Benkovcem (list 20. i 29. spisa), razvidno da je isti dao uputu da se navedena izvješća printaju.

21. Prema ocjeni suda, ovdje se radi o ugovoru o djelu koji je, kao naplatni pravni posao, reguliran odredbom čl. 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. – dalje: ZOO) kao ugovor kojim se izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

22. Prema odredbi čl. 613. ZOO, naknada se određuje ugovorom, ako nije određena obvezatnom tarifom ili kojim drugim obvezatnim aktom, a ako naknada nije određena, utvrdit će je sud prema vrijednosti djela, prema normalno potrebnom vremenu za takav posao te prema uobičajenoj naknadi za tu vrstu posla.

23. Budući da među strankama nema u pisanoj formi postignute suglasnosti u pogledu visine naknade za ugovoreni posao, a niti se ista može nedvojbeno utvrditi na temelju iskaza zastupnika po zakonu tužitelja, sud je radi utvrđenja uobičajene naknade za poslove specificirane u računu broj 002/2/1 od 2. studenog 2020. proveo vještačenje po vještaku za grafičku tehnologiju, dizajn, rukopise i dokumente prof. dr. sc. Jani Žiljak Gršić koja je pisani nalaz i mišljenje podnijela 27. ožujka 2024. te je isti usmeno dala na ročištu 8. srpnja 2024.

24. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je nalaz i mišljenje sačinjen na temelju analize dokumentacije u spisu i one koju su stranke naknadno dostavile vještaku, sve uzimajući u obzir cijene na tržištu u odnosu na cijene prikazane u spornom računu. Dakle, cijene iz računa koji je predmet ovog spora su uspoređene s opsegom posla i uobičajenim cijenama na tržištu za uslugu dizajna, tiska i dobave. Vještak je analizirao završna izvješća i utvrdio da se radi o jednostavnom dizajnerskom prijelomu sadržaja. Stranice koje sadrže naslove poglavlja su izuzetno jednostavne i tipski prelomljene, stranice sa slikama i tekstom imaju više elemenata, ali je prijelom i dalje jednostavan. Navedeno, prema mišljenju vještaka, treba tretirati kao jednostavno dizajnersko rješenje pa je vještak uzeo cijenu prijeloma od 50 kn po stranici iz cjenika po kojem je vještačio i druge predmete Babaja Branding & Design Consultancy pod stavkom 06.25 Knjige – prijelom po stranici – jednostavno rješenje. Vještak je sačinio kalkulaciju za dizajn i pripremu po cijeni stranice (63 stranice x 50,00 kn po stranici = 3.150,00 kn; 15 stranica x 50,00 kn = 750,00 kn) te kalkulaciju za dizajn i pripremu po radnom satu ocijenivši da je period od 10 radnih sati vrijeme koje je potrebno da se grafički pripreme dva završna izvješća ovakvog dizajna i opsega. U konkretnom je slučaju tužitelj implementirao dizajnerska rješenja koja je već prije izradio za istog naručitelja, odnosno slike koje se implementiraju je dizajnirao ili snimio isti studio tj. dizajner ili DTP operater pa se u takvim okolnostima očekuje da se snalaze s datotekama i sadržajem, odnosno da nije potrebno pretraživanje i upoznavanje s dokumentacijom s kojom radi jer im je poznata. Prema cjeniku i praksi jedan sat dizajnera ili DTP operatera iznosi 400,00 kn pa bi posao dizajna i prijeloma za ova dva izvješća bio oko 4.000,00 kn. Za dizajn i prijelom koji idu u digitalni tisak nije potrebno naplaćivati formatiranje ili grafičku pripremu za tisak kao zasebnu stavku jer se samim snimanjem datoteke u PDF format dobiva dokument koji se može digitalno ispisati. U konkretnom su slučaju oba izvješća tiskana u standardnom A4 formatu jednostrano, što ne zahtjeva posebnu montažu dokumenta za tisak. Vještak je cijenu tiska utvrdio u visini od 18,40 EUR za 63 strane, odnosno 7,62 EUR za 15 strana, odnosno za 2 primjerka ukupno 52,16 EUR bez PDV-a. Zaključno je mišljenje vještaka da visina naknade za dizajn, digitalni tisak i spiralni uvez, za usluge obračunate u računu tužitelja (pri čemu vještak očiglednom omaškom navodi broj računa 001/2/1 umjesto 002/2/1 od 2. studenog 2020.) prema dostupnim cjenicima i dobivenim ponudama, a uzimajući u obzir da je implementirane dokumente u izvješća prije radilo isto društvo i da barata dokumentima, uobičajeno iznosi 4.500,00 kn plus minus 10% bez uračunatog PDV-a.

25. Usmeno dajući nalaz i mišljenje na ročištu održanom 8. srpnja 2024. vještak je dodatno pojasnio da se u ovom slučaju radilo o fotografijama koje su korištene za posao pa je očekivano da su se te fotografije, koje su već obrađene prilikom samog posla, takve koristile u izvješću. Što se tiče pretraživanja arhive, a ukoliko se radi o kraćem vremenskom razdoblju, operater na računalu može naći podatke koje je sam spremio, odnosno to ne bi trebalo iziskivati određeno vrijeme koje se dodatno naplaćuje, već će biti naplaćeno u poslu koji se nastavlja. Naplaćivanje ovakve vrste usluge uobičajeno je kada se odlazi sa poslom kod drugog izvođača. Ako je fotografija kvalitetno obrađena i naplaćena, nije je bio potrebno dodatno obrađivati i pripremiti za izradu izvješća u odnosu na obradu same fotografije za potrebe projekta, a koliko je vještak utvrdio, fotografije nisu dodatno obrađivane u odnosu na prethodno odrađeni posao. Što se tiče prijeloma po stranici vještak ustraje kod pisanog nalaza i mišljenja u kojem je naveo da se radi o jednostavnom prijelomu koji je rađen u jednostavnoj shemi gdje su implementirane slike iz odrađenih poslova i tekst koji govori o odrađenom poslu. Navedeno izvješće ne bi moglo konkurirati na bilo kojoj dizajnerskoj izložbi i prezentirati tvrtku kao autorski dizajn, već se radi o jednostavnom dizajnu i uredno i korektno odrađenom poslu. Vještak je pojasnio da trošak arhive ovisi o cjeniku tvrtke i utrošenim radnim satima za traženje u arhivi. Za takve poslove tvrtka treba izdati ponudu i obavijestiti kupca da će to stvoriti trošak. Vještak je dodatno naveo da je izvršio vještačenje i u postupku u kojem je predmet spora osnovni posao te je utvrdio da je posao operatera na računalu 400,00 kn po radnom satu. U ovom se slučaju radilo o sljedivom poslu odnosno poslu koji se nastavlja na prethodni posao pa stoga vještak i dalje ustraje kod mišljenja da trošak arhive nije bio potreban, a niti je moguće utvrditi koliko bi bilo potrebno utrošiti vremena odnosno radnih sati operatera na računalu. Kada je vještak naveo da je operater dobro upoznat s poslom, pritom je mislio da je ista tvrtka radila prethodni posao i posao koji se odnosi na izradu izvješća, a koji vremenski nisu jako udaljeni pa je stoga za očekivati da je osoba koja je radila na oba posla dobro upućena u njegov sadržaj. Nebitno je je li jedan djelatnik snimao sadržaj, a drugi radio na dizajnu jer su u izvještaju korištene već odrađene stvari, odnosno korištene su već obrađene slike koje su korištene u prethodnom poslu koji je već naplaćen.

26. Sud je nalaz i mišljenje sudskog vještaka u cijelosti prihvatio budući da je sudski vještak na jasan, argumentiran i stručan način odgovorio na postavljeni zadatak te je obrazloženo otklonio primjedbe i prigovore tužitelja koji se odnose na obradu fotomaterijala i slikovnih priloga.

27. Na temelju rezultata provedenog postupka i utvrđenja da su stranke bile u poslovnom odnosu iz ugovora o djelu na način da tuženik angažirao tužitelja za izradu završnih izvješća u sklopu projekta "Izobrazno-informativne aktivnosti o održivom gospodarenju otpadom 2019.-2020. za Grad Benkovac i Općine Gračac i Lovinac", koja izvješća je tužitelj nesporno sačinio, odnosno obavio je ugovoreni posao, sud je ocijenio da tužitelj osnovano potražuje plaćanje naknada za obavljeni posao.

28. Međutim, glede visine naknade koju tužitelj potražuje po računu broj 002/2/1 od 2. studenog 2020. sud je tužbeni zahtjev ocijenio djelomično osnovanim, do visine od 597,25 EUR (4.500,00 kn) uvećano za PDV po stopi od 25%, odnosno do visine od 746,56 EUR sukladno prosječnoj vrijednosti utvrđenoj u nalazu i mišljenju vještaka, dok je u preostalom dijelu (za iznos od 305,26 EUR = 2.300,00 kn uvećano za PDV, odnosno za iznos od 381,58 EUR) sud tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

28.1. Naime, sud je prihvatio, jer je logično i argumentirano, mišljenje vještaka da za izradu završnih izvješća nije bilo potrebno posebno obrađivati fotomaterijale i slikovne priloge jer su isti već takvi korišteni u osnovnom poslu u okviru kojeg je tužitelj za te usluge potraživao naknadu.

29. Obzirom na sve navedeno, valjalo je održati na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi za iznos od 746,56 EUR i obvezati tuženika da tužitelju na taj iznos plati zakonske zatezne kamate od pada u zakašnjenje do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. ZOO koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkog ugovora, sukladno konačno određenom tužbenom zahtjevu, a ukinuti platni nalog u preostalom dijelu (čl. 451. st. 3. ZPP).

30. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP.

31. Tužitelj je u sporu uspio u omjeru od 66,18%, a tuženik u omjeru od 33,82% pa je stoga tuženik dužan tužitelju nadoknaditi troškove postupka koji su mu nastali i koji su bili potrebni za vođenje spora u omjeru od 32,36%.

32. Tužitelju su priznati troškovi javnobilježničke nagrade u iznosu od 33,18 EUR prema odredbama Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku ("Narodne novine" broj 9/21.). Nadalje su mu priznati troškovi sastava podnesaka od 11. svibnja 2021. i 22. travnja 2024. u iznosima od po 150,00 EUR za svaki podnesak prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23.), troškovi sastava podneska od 25. ožujka 2022. u iznosu od 75,00 EUR prema Tbr. 8. toč. 3. Tarife i troškovi zastupanja na ročištima 29. ožujka 2022., 29. ožujka 2023., 20. studenog 2023. i 8. srpnja 2024. u iznosima od po 150,00 EUR za svaki podnesak prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife i na ročištu 15. rujna 2023. u iznosu od 37,50 EUR prema Tbr. 9.toč. 5. Tarife. Sve navedeno uvećano za PDV po stopi od 25%, za troškove sudske pristojbe za presudu u iznosu od 39,82 EUR prema Tbr. 2. st. 1. Uredbe o tarifi sudskih ("Narodne novine" broj 37/23.) i za troškove vještačenja u iznosu od 700,00 EUR ukupno iznosi 2.046,92 EUR. Od tog je iznosa tužitelju dosuđeno 32,36% prema uspjehu u sporu, odnosno iznos od 662,38 EUR.

33. Tužitelju nisu priznati javnobilježnički troškovi poštarine u iznosu od 5,08 EUR jer isti ničim nisu dokazani. Nadalje mu nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 4. siječnja 2022. i 17. svibnja 2023. budući da je sud ocijenio da se radi o podnescima koji nisu bili potrebni za vođenje ovog spora pa samim time niti troškovi koji su nastali sastavljanjem tih podnesaka ne predstavljaju izdatak koji je bio potreban za vođenje spora u smislu odredbe čl. 155. ZPP. Nadalje tužitelju nisu priznati troškovi sastava podneska od 25. ožujka 2022. preko dosuđenog iznosa budući da se ne radi o podnesku za koji je predviđena nagrada u Tbr. 8. toč. 1. Tarife, već o ostalim obrazloženim podnescima iz Tbr. 8. toč. 3. Tarife. Također, neosnovano tužitelj potražuje naknadu troškova zastupanja na ročištu 15. rujna 2023. prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife s obzirom da se na tom ročištu nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi, već je ročište odgođeno prije početka raspravljanja. Konačno, sud je ocijenio neosnovanim zahtjev tužitelja za naknadu troškova pristupa na ročište za objavu presude budući da ti troškovi, tužitelju nisu nastali (čl. 151. ZPP).

34. Odluka o zakonskim zateznim kamata na troškove postupka temelji se na odredbama čl. 151. st. 3. ZPP i čl. 29. st. 2. ZOO. Tužitelju je, sukladno postavljenom zahtjevu (list 49. spisa), kamatna stopa na troškove postupka dosuđena po stopi koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkog ugovora s obzirom da se na troškove postupka, koji predstavljaju sporednu (akcesornu) tražbinu u smislu čl. 35. st. 2. ZPP, primjenjuje ista kamatna stopa kao na glavno potraživanje.

35. Obzirom na izloženo, odlučeno je kao pod točkama II. i III. izreke ovog rješenja.

36. Kako je o troškovima ovršnog postupka valjalo odlučiti ovom presudom i to zajedno s troškovima parničnog postupka (zaključak sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 2. lipnja 2017., broj: Su-IV-204/17) to je djelomično ukinut predmetni platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je odlučeno o troškovima ovršnog postupka (točka I. izreke rješenja).

U Zagrebu 25. srpnja 2024.

SUDAC
Maja Hilje

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-3086a-bd4c0**

Kontrolni broj: **015b5-95dcc-12430**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA HILJE, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.